

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **J. R.**, narozený X
bytem X
zastoupený obecným zmocněncem X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, odbor agend řidičů
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2019 č. j.: 1768/2019-160-SPR/3

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 11. 7. 2019 č. j. MHMP 1413671/2019/Živ.
2. Žalobce ve své žalobě namítal, že odůvodnění žalovaného je nesprávné a nezakládá se na pravdě, protože chybně hodnotil důkazy a neumožnil žalobci nahlédnout do spisu a doložit

potřebné důkazy, jako je například průkaz ZTP. Měl za to, že fotodokumentace byla špatně provedena a není z ní ani možné rozpoznat, zda se ve vozidle nalézá jakékoliv označení možnosti stání na místě pro invalidy. Matka žalobce je držitelkou průkazu invalidy opravňujícího ke stání na místě spáchání přestupku a karta, která tuto skutečnost prokazuje, byla v době kontroly umístěna ve vozidle. Nahlédnutí do spisu bylo žalobci umožněno teprve po vrácení spisu z odvolacího orgánu, a to dne 18. 12. 2019. Nesouhlasil také s tvrzením, že by omluva k nedostavení se k ústnímu jednání byla dodána opožděně. Během cesty na ústní jednání měl totiž žalobce dopravní nehodu a z jednání se pokusil několikrát telefonicky omluvit, ale nedovolal se, poté do tří pracovních dnů doložil protokol o dopravní nehodě a požadoval nový termín jednání, který mu nebyl poskytnut.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobci byly v průběhu správního řízení zaslány tři výzvy, kdy se mohl k věci vyjádřit a uplatnit tak svá práva. Jelikož však v řízení žalobce zaujal taktiku nereagovat, tak se sám připravil o možnost řádně hájit svá práva. Dále konstatoval, že omluva z ústního jednání byla na podatelnu osobně doručena až pátý den po konání ústního jednání a nebylo ji tak možné akceptovat. Upozornil na to, že v žalobě žalobce tvrdí, že omluva byla doručena do tří dnů a pokouší se tak manipulovat s daty ve svůj prospěch. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Při jednání konaném před zdejším soudem dne 17. 5. 2022 zástupce žalobce a zástupce žalovaného setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: fotografie z místa spáchání přestupku, záznam o telefonické omluvě ze dne 10. 7. 2019, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 1413671/2019/Živ ze dne 11. 7. 2019, omluva žalobce z ústního jednání doručená dne 16. 7. 2019, odvolání žalobce ze dne 25. 7. 2019, žalobou napadené rozhodnutí č. j. 1768/2019-160-SPR/3 ze dne 17. 10. 2019.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že nezjištěný řidič dne 10. 10. 2018 v 9:37 hod. řídil motorové vozidlo značky Volkswagen, registrační značky X, v ulici Soukalova, Praha 12. U domu č. p. 16 s tímto vozidlem neoprávněně zastavil a poté ponechal vozidlo stát na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem označujícím vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou (parkovací průkaz č. O7), přičemž vozidlo nebylo takovým průkazem označeno. Motorové vozidlo takto stálo v úseku označeném svíslou dopravní značkou č. IP 12 – „Vyhrazené parkoviště“, se symbolem č. 225 – „Osoba na invalidním vozíku“, a vodorovnou dopravní značkou č. V 10f – „Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou“. Vzhledem k uvedenému vzniklo podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále také „zákon o silničním provozu“).
8. Dne 11. 7. 2019 bylo správním orgánem prvního stupně vydáno rozhodnutí č. j. MHMP 1413671/2019/Živ, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, a tím ze spáchání přestupku dle ust. § 125f odst. 1 téhož zákona. Za toto

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

jednání mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a současně povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce dne 6. 8. 2019 odvolání. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:

10. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
11. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla neoprávněně stojí s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením nebo v rozporu s § 67 odst. 4 neoprávněně použije parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením při stání nebo při jízdě.*
12. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu *Za přestupek se uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 až 3, písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7, 10 a 11, písm. j) a podle odstavce 2*
13. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
14. K namítané špatně provedené fotodokumentaci soud uvádí, že ve spisovém materiálu, se nachází celkem tři barevné fotografie vozidla, které dokumentují spáchání předmětného přestupku. Tyto fotografie jsou dostatečně kvalitní, aby z nich bylo možné posoudit, že ve vozidle (za čelním sklem) nebyl viditelně umístěn parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením, a také, že vozidlo bylo skutečně zaparkováno na místě označeném svislou dopravní značkou č. IP 12 – „Vyhrazené parkoviště“, se symbolem č. 225- „Osoba na invalidním vozíku“, a vodorovnou dopravní značkou č. V 10f - „Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou“. Dle soudu tak nemůže být pochyb o tom, že zaparkováním vozidla značky Volkswagen, registrační značky 8S2 7457, v ulici Soukalova, Praha 12, č. p. 16 došlo ke spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona o silničním provozu.
15. Soud zde dodává, že podle vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, má parkovací průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou (č. O 7) rozměry 106 x 148 mm a je výrazné modré barvy, proto pokud by byl ve vozidle skutečně viditelně umístěn, tak by byl rozpoznatelný i na fotografiích horší kvality, tudíž lze uzavřít, že ve vozidle umístěn nebyl a tato žalobní námitka je tak nedůvodná.
16. Dále bylo v žalobě namítáno, že žalobci nebylo umožněno nahlédnout do spisové dokumentace a doložit průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by žalobce žádal o nahlédnutí do spisu dříve než dne 28. 12. 2019, kdy mu nahlédnutí do spisu bylo umožněno. S ohledem na to, že ani sám žalobce v žalobě neuvedl kdy a za jakých okolností mu nebylo umožněno nahlédnout do spisu, nemůže se zdejší soud jeho námitce ani podrobněji věnovat a případně přezkoumat pochybení žalovaného. S žalobcem bylo vedeno řízení o spáchání přestupku provozovatele

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

vozidla, jak je uvedeno výše, tak je nesporné, že byla naplněna skutková podstata ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona o silničním provozu, tudíž zpětné doložení parkovacího průkazu (č. O 7) by na posouzení provedené žalovaným nemohlo mít žádný vliv, neboť v době spáchání přestupku nebyl při parkování na vyhrazeném místě parkovací průkaz (č. O 7) ve vozidle viditelně umístěn, čímž žalobce porušil svou povinnost provozovatele vozidla. Uvedené námitky tak soud neshledal důvodnými.

17. V závěru žaloby žalobce namítal, že dle jeho názoru byla omluva k nedostavení se na jednání správnímu orgánu prvního stupně doručena včas, kdy do tří pracovních dnů doložil protokol o dopravní nehodě a požadoval nový termín jednání, který mu nebyl poskytnut s tím, že rozhodnutí je již vyhotoveno. Soud ze spisového materiálu zjistil, že dne 10. 7. 2019 obdržel správní orgán prvního stupně telefonickou žádost od osoby, která se představila jako žalobce, o přesunutí termínu nařízeného ústního jednání z důvodu, že žalobce má v tento den jednání na policejní akademii. Žalobci bylo sděleno, že je nezbytné se řádně omluvit, o čemž byl poučen ve vyrozumění o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla a o nařízení ústního jednání. Následně se dne 11. 7. 2019 konalo ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, který se k jednání bez předchozí řádné omluvy nedostavil. Správní orgán prvního stupně dne 11. 7. 2019 vydal a vypravil rozhodnutí č. j. MHMP 1413671/2019/Živ, ve kterém shledal, že žalobce se dopustil přestupku jako provozovatel vozidla. Až dne 16. 7. 2019 byla správnímu orgánu prvního stupně osobně doručena omluva z ústního jednání konaného dne 11. 7. 2019.
18. Dle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), platí, že: *„O přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.“*
19. Podmínky náležité omluvy shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013 - 23, následovně: *„Aby mohla být omluva obviněného z přestupku z nařízeného ústního jednání považována za náležitou, musí být splněny tři podmínky: 1) Obviněný se musí omluvit neodkladně, tedy ihned, jakmile mu to okolnosti dovolí. Z toho pohledu nebude náležitá např. omluva učiněná těsně před jednáním z důvodu, o němž obviněný věděl a mohl jej sdělit již dříve. 2) V omluvě musí být uveden důvod, který obviněnému účast na jednání znemožňuje. Tomuto požadavku nevyhoví např. omluva s vágním odvoláním se na vyřizování důležitých záležitostí. 3) Důvod omluvy musí být doložen, obviněný tedy musí své tvrzení v rámci objektivních možností prokázat.“*
20. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce se z jednání neomluvil bezodkladně, soudu je z podání žalobce čl. 42 soudního spisu známo, že žalobce je dlouhodobě nezaměstnaný a mohl se tak s omluvou ke správnímu orgánu dostavit jak v pátek dne 12. 7. 2019, tak v pondělí dne 15. 7. 2019, tudíž omluvu nelze považovat za neodkladně učiněnou. Nad to je nezbytné dodat, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydáno a vypraveno již dne 11. 7. 2019.
21. Soud tak shrnuje, že správní orgány zjistily dostatečně skutkový stav věci. Správní orgán prvního stupně zjišťoval skutečnosti důležité pro své rozhodování a shromáždil k tomu dostatek podkladů. Městský soud v Praze tak nemá za to, že by žalovaný pochybil, skutkový stav věci byl zjištěn dostatečně, napadené rozhodnutí je plně přezkoumatelné, zakládá se na ověřených skutečnostech a soud se plně ztotožňuje s hodnocením důkazů, které provedly správní orgány.

22. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. května 2022

JUDr. Marcela Rousková.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.